

HAMNSTREJKEN

Transportbasen som "sparkade ut sina medlemmar"

HUR HAN BLEV "FIENDEN NR 1"

Av JAN STERNER

□ Så här gick det till när transportbasen Hasse Ericson och hamnarbetarna blev bittra fiender.

■ Det började för rätt många år sedan.

Hasse Ericson ville organisera om bland alla sina transportarbetare. Och slå ihop en mängd mindre, avdelningar till effektivare storavdelningar.

Det ska för skams skull sägas att det inte bara var hans eget påhitt. Två kongresser efter varandra beslöt att så skulle ske. De allra flesta av hans drygt 40 000 medlemmar var med på noterna.

Men inte alla. Framför allt var det stuveriarbetarna som satte sig på tvären. De ville behålla sina småavdelningar.

■ Den 1 mars 1972 uteslöts nära 1 000 stuveriarbetare ur Transport. Det var medlemmarna i 18 småavdelningar, huvudsakligen i norrlandshamnarna, som vägrade gå upp i storavdelningarna.

Sparkar ut medlemmarna

Hasse Ericson sparkar ut sina egna medlemmar, sa en massiv kritikerkör. Han är maktgalen.

— Jag följer bara kongressen, dvs majoriteten av förbundets medlemmar. Och vill inte stuveriarbetarna foga sig i majoritetens beslut så kan de inte vara kvar i Transport.

■ Så bildades Svenska hamnarbetsförbundet.

Utöver de uteslutna stuveriarbetarna valde ytterligare en grupp stuveriarbetare att frivilligt gå över till det nya självständiga hamnarbetsförbundet.

Man fick på det sättet ca 1 700 medlemmar. Ca 2 700 stod kvar i Transport.

■ I början av förra året var det dags för nästa stora fight.

Hasse Ericson och förbundsledningen bestämde sig för att sparka ombudsmannen Lennart Johansson i stuveriarbetarnas Stockholmsavdelning. Johansson var för obekvämt för transportledningen.

Men det tyckte inte Johanssons kamrater. Det blev ett ramaskri i Stockholms hamn. Hela styrkan bestämde sig för att lämna transport och gå över till hamnarbetsförbundet. Den sparkade transportombudsmannen Lennart Johansson blev i stället hamnarbetsarbetsombudsman. Och förbundet hade plötsligt långt fler hamnarbetare än Transport.

■ Den svåra satsen för Hasse Ericson med bara en liten mino-

Foto: HANS JAKOBSSON

Transportbasen Hasse Ericson har gått fram med hårda medel, uteslutningar bland annat. Det ledde till att han nu är bas för en minoritet av hamnarbetarna. Men arbetsgivarna vill helst förhandla med Hans Ericson — för att inte stöta sig med honom.

ritet av stuveriarbetarna kvar i Transport skulle snart spöka igen.

Vid den centrala LO-SAF-uppgörelsen satte sig Hans Ericson på tvären i elfte timmen just innan undertecknandet den 26 januari.

— Jag skriver inte på om jag inte får garantier att hamnarbetsförbundet inte kan få ett bättre avtal än vi.

Ich så blev det. Det brukar bli som Hans Ericson vill.

■ Det är därför Transport och Stuveriarbetsförbundet nu förhandlar om lönerna för stuveriarbetarna. En liten exklusiv grupp som hamnade utanför den centrala LO-SAF-uppgörelsen. Och som nu säkert rör i land ett bättre avtal än de övriga LO-förbunden.

Samtidigt som hamnarbetsförbundet anser sig överkörda av arbetsgivarna, som alltså valt Hans Ericson och hans medlemmar som förhandlingspart.

Inte ens arbetsgivarna vågar stöta sig med Hans Ericson.

"Hasse kan inte knäcka oss med några smutsiga metoder"

Av AJE ERIKSSON och LENNART JOHNSON

■ GÖTEBORG (Expressen). En beslutsam skara hamnarbetare gick i går strejkvakt på de fyra fem arbetsplatser i Göteborgs hamn där arbete fortfarande pågick sedan strejken i övrigt helt lamslagit hamnen. Många ville "snacka med svartfötterna" — de Transportanslutna arbetarna som inte strejkar — men strejkledningen tillät inga övergrepp.

— Hasse Ericson ska inte våga ta förhandlingsrätten ifrån oss. Han kan inte knäcka oss vilka smutsiga metoder han är försöker, sade en hamnarbetare.

— Vi strejkar för hela vår framtid, säger Reine Trygg, en av strejkledarna i Göteborg. Alla måste inse att det vi kräver är en vettig betalning för ett hårt jobb. Vi vill kunna försörja oss och våra familjer genom att arbeta som alla andra på dagtid. Det får inte vara så att vi tvingas ut nätter och på lördagar och söndagar för att tjäna så att vi kan existera.

■ I dag tjänar en hamnarbetare knappt 3 000 kr i månaden på ett dagjobb i hamnen. Man kräver månadslön och 4 000 kr i månaden.

— Vi kämpar för en rättvis sak och därför är det inte några

Gruvarbetarna: "Vi ska stödja de strejkande"

■ GÄLLIVARE (Expressen).

— Självklart kommer vi att stödja de strejkande hamnarbetarna, säger ordföranden i gruvarbetarnas strejkkommitté Elof Luspa, Gällivare (bilden).

— Den här strejken är en principalsak och gäller föreningsrätten.

■ Ännu har det inte kommit någon begäran om hjälp från hamnarbetarna, men Luspa är säker på att alla gruvarbetare kommer att sluta upp som en man bakom dem.

De pengar som gruvarbetarna tidigare hjälpt strejkande arbetare med börjar ta slut. Nu finns det 300 000 kr som gruvarbetarna beslutat fondera till en egen stridsfond. De pengarna får inte röras. Fondstyrelsen och ett stormöte måste i så fall först besluta om man ska få ta pengar ur fonden.

— Men nog ska vi hjälpa dem. Går vi ut med en uppmaning och samlar in pengar till hamnarbetarna blir det säkerligen full uppslutning.

problem att få med våra medlemmar i striden, tors att vi inte har några strejkassor som kan hjälpa dem genom den här svåra tiden.

— Strejken fortsätter så ländet det blir nödvändigt, dvs tills vi erkänns rätten att förhandla och sluta avtal.

■ Det beslutade också ett enhälligt stormöte med 350 av Hamnarbetsförbundets 900 medlemmar i Göteborg närvarande i går kväll.

— Naturligtvis kan aktionen bli långvarig, men själv undrar jag om inte SAF snart kommer att göra påtryckningar mot Stuveriarbetsförbundet, trodde förtroendeman Bert Svensson efter mötet.